

Taláry jako mediální byznys

Začíná být smutným pravidlem, že při honbě za senzací není některým sdělovacím prostředkům nic svaté. A když zrovna není senzace k dispozici, je jejich moc přeci taková, že si nějakou lehce vyrobí. Stačí jen trochu postrčit.

Hospodářským novinám v těchto dnech přišly vhod advokátní taláry (viz článek „Taláry jen od vybrané firmy? Advokátní komora tím porušila zákon, tvrdí úřad“ HN 12. 4. 2011).

Čtenářům sdělili, že Úřad na ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS) pokáral profesní komoru advokátů, která, ač by měla znát zákon, tento sama porušuje tím, že advokátů stanovila povinnost objednat si talár u jednoho dodavatele. A citují ze sdělení ředitele odboru kartelů ÚOHS Mgr. Igora Pospíšila adresovaného České advokátní komoře (ČAK) - v čem. Bohužel si k citaci vybraly pasáž, která naprosto neodpovídá celkovému vyznění sdělení úřadu. Ten se naopak s postupem ČAK ztotožnil.

V této souvislosti je třeba nejprve uvést, že zatímco si několik tisíc advokátů objednalo své taláry u firmy vybrané Českou advokátní komorou ve výběrovém řízení a téměř polovině z nich byl již talár dodán, řádově čtyři, pět nespokojenců bombarduje různé úřady ve snaze prokázat, jakými jsou brilantními právníky schopnými porazit i svou vlastní profesní komoru. Když už nemohou zabránit nošení taláru (povinnost jim stanovil zákonodárce v zákoně o advokacii, nikoliv profesní komora, jak opět chybně HN uvedly), snaží se alespoň splnění této povinnosti omezit nebo ztížit různými obstrukcemi. A to např. před časem prostřednictvím stížnosti k Ústavnímu soudu, nedávno žalobou k Nejvyššímu správnímu soudu a podáním k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. První jmenovaná instituce stížnost odmítla, druhá instituce žalobu našeho kolegy na zrušení stavovského předpisu o talárech jako opatření obecné povahy (s tím, že stavovský předpis takovým opatřením není) odmítla rovněž. Třetí sice konstatovala, že za normálních okolností by ČAK určením jednoho dodavatele porušila zákon a vysvětlila čím (z této pasáže HN citují), zároveň však uvedla, že je však rovněž třeba hodnotit okolnosti, za nichž ČAK k popisovanému jednání přistoupila. Úřad se ztotožnil se závěrem ČAK, že: ...“ ***v počátečním období zavedení povinnosti nošení talárů, bylo fakticky nemožné zajistit dostatečný počet dodavatelů talárů tak, aby ve stanoveném termínu uspokojili poptávku členů ČAK v řádu tisíců kusů shodných advokátních talárů, a to i v případě, že by disponovali příslušným průmyslovým vzorem. Rovněž cena pro spotřebitele, zde advokáty a advokátní koncipienty, by pravděpodobně byla daleko vyšší, nežli je tomu u současného dodavatele***“. Úřad dále konstatuje, že časové a objemové podmínky počáteční fáze plnění zákonné povinnosti nosit talár **objektivně ospravedlňují postup ČAK**.

Z této části sdělení HN jaksi opomněli citovat. Pravdou je, že úřad zároveň připomněl, že po odeznění počáteční fáze nebude ČAK bránit nic v tom, aby za přiměřený poplatek poskytla licenci k šití talárů i dalším dodavatelům. Tomu je ČAK v budoucnu připravena dostát.

Tolik k jedné uměle vyvolané bublině. Materiály k této problematice v plném znění lze nalézt na www.cak.cz v rubrice Aktuality.

JUDr. Ladislav Krym, tajemník České advokátní komory